

**RESOLUCIÓ SOBRE ELS LOCALS PÚBLICS COM A MITJÀ DE SUPORT
ALS CASALS DE JOVES ASSOCIATIUS
XXXII AGO - Lleida, 13 i 14 de març de 2010**

Si es contrasten les dades de l'estat dels locals de les associacions juvenils de fa uns anys amb l'estat actual de locals, es pot intuir una tendència, si més no pel que fa als Casals de Joves: l'ús cada vegada més estès d'equipaments municipals per a realitzar la seva activitat ordinària.

Tot i que és cert que d'entrada aquest fet podria tenir una lectura positiva, donat que sembla respondre a la demanda que històricament hem fet el moviment associatiu sobre la necessitat de recuperar espais per a que la ciutadania s'organitzi lliurement, massa sovint esdevé tot el contrari: un problema justament per a exercir la llibertat d'associació i d'acció.

Els Casals de Joves ho sabem bé. Els Casals de Joves som associacions juvenils que organitzem activitats de temps lliure basades en l'autogestió i la democràcia per a promoure la transformació social, tant a partir dels canvis generats en les persones que participen del projecte com a partir del treball per incidir en els canvis de l'entorn local. O, el que és el mateix, som associacions independents que a partir del treball obert amb els i les joves dels nostres municipis i barris generem espais de reflexió i consciència crítica que ens fan més forts com a col·lectiu, ens permeten prendre part activa d'allò que passa al nostre voltant i ens eduquen en l'exercici de la participació activa i democràtica (més enllà del vot o la consulta).

Això significa que el valor afegit de les activitats que realitzen els Casals de Joves, en relació a les habituals activitats d'oci de consum i distracció, es troba justament en la manera com entenen les activitats; les activitats dels Casals són el mitjà a través del qual s'educa en l'exercici de la ciutadania i, per tant, són el mitjà a través del qual s'educa en la pràctica de "fer política" (en tant que preocupació per allò col·lectiu). És dir, tot i que l'activitat que es vegi des de fora pugui ser la mateixa que la realitzada per un centre cívic (una exposició, una xerrada o un concert), el cert és que la diferència és més que notable: darrera de cada activitat d'un Casal de Joves associatiu hi ha la voluntat i pràctica d'educar en la participació activa.

Sembla, però, que aquesta pràctica no sempre és ben percebuda des de l'administració, tal i com demostren els creixents programes/serveis d'oci per a joves i l'intent de tutelar les associacions juvenils a partir de la gestió que fan aquestes d'alguns d'aquests programes de l'administració. Per a moltes administracions (i diem moltes, perquè sempre hi ha alguna agradable excepció) la importància de les associacions juvenils (Casals de Joves, en el nostre cas) no és que la seva activitat estigui encaminada a fer ciutadans crítics i participatius, sinó que la seva activitat cobreixi els objectius polítics que s'havien plantejat per al col·lectiu jove (sense, òbviament, haver-ho consultat amb aquest): un número d'usuaris als quals cal arribar, un número de concerts a fer o un número de dies d'obertura setmanals.

Estem veient que la línia política segueix la lògica de tractar a les associacions juvenils com a prestadores de serveis i, per tant, com a gestores d'espais i programes d'oci. És justament d'aquesta lògica, de la qual es desprenen les següents pràctiques i conseqüències:

*** En nom de la Gestió Cívica** es mercantilitza a les associacions:

La Gestió Cívica vol dir que es prioritza a les associacions davant d'altres fórmules jurídiques (empreses), per a que gestionin un equipament o servei. Això pot semblar positiu, però a efectes pràctics pot ser també un perill perquè les associacions són valorades en termes de mercat. En una societat democràtica, del que es tractaria és de donar suport a les associacions per la tasca que realitzen i perquè són el pal de paller de l'exercici ciutadà. No es tractaria, doncs (i això és el que passa avui) de fer-les *contra*-prestar un servei a canvi d'un local o de fer-los la competència deslleial de generar serveis amb activitats que les associacions ja realitzen.

*** En nom de la professionalització del tercer sector s'oblida el valor de la gratuïtat, la llibertat d'associació i l'exercici de la ciutadania**

En la mesura que el tercer sector es professionalitza, les associacions que som encabides dins el mateix en patim les conseqüències. L'activitat dels Casals de Joves té valor perquè és l'excusa per l'aprenentatge de l'exercici de la ciutadania i no per l'activitat en sí mateixa. Des d'aquest punt de vista els Casals de Joves no volem ser valorats per la nostra activitat, en competència amb d'altres professionalitzades, sinó que volem ser valorats perquè generem ciutadans/es actius/ives socialment. Generem ciutadania perquè partim de la llibertat d'associació i no del consum d'activitats.

*** En nom de garantir espais municipals per a la gent jove es malmet el terme "Casal de Joves", entès com a projecte associatiu.**

Un altre dels problemes amb el tema dels locals és el terme "Casal de Joves". Des del nostre punt de vista el Casal de Joves és el Projecte; és dir, l'associació en sí. Això significa que des de Casals de Joves de Catalunya creiem en la capacitat dels i les joves d'autogestionar les seves activitats o les seves inquietuds culturals. Creiem en la possibilitat de que existeixin associacions juvenils generadores d'activitats culturals d'oci, que esdevinguin, a la llarga, l'únic model d'intervenció cultural (com a oposició a l'extensió de la cultura de consum i de masses). Els Casals de Joves de la nostra federació som això i, com a tal, no volem renunciar al nom que defineix els nostres projectes.

Cada vegada més s'assimila el nom de "casal de joves" a l'espai que l'administració dedica a la dinamització juvenil i és per això que es tendeix a confondre els Casals de Joves *municipals* (espais de l'administració per a joves) amb els Casals de Joves *associatius* (projectes juvenils d'educació en la ciutadania a través de dinamització cultural i comunitària).

Per tot això, des de Casals de Joves de Catalunya proposem que el CNJC treballi per garantir el valor afegit de les associacions com a escoles de ciutadania davant altres alternatives d'ús del temps lliure basades en el consum. Concretament proposem:

- Que la forma com l'administració doni suport a les associacions a través d'equipaments no sigui la Gestió Cívica, sinó la Cessió.
- Que l'administració no faci competència deslleial a través de la gestió de programes en els quals l'activitat sigui similar a la de les associacions.
- Que l'administració utilitzi un terme diferent al de "Casal de Joves" per fer referència als equipaments juvenils públics.
- Que l'administració entengui la diferència entre empreses del tercer sector prestadores de serveis i associacions juvenils que treballem en l'àmbit del lleure i, per tant, ens tracti de manera substancialment diferenciada.
- Que l'administració valori el fet associatiu per la cultura democràtica que genera i no tant per la seva activitat.
- Que l'administració eviti donar suport a les associacions a través de concursos de gestió i, per contra, ho faci a través de convenis de col·laboració.
- Que l'administració no tuteli l'activitat generada pels i les joves organitzades en associacions.
- Que l'administració tracti a les associacions juvenils com a entitats lliures i autònomes, i mostri una actitud dialogant amb les mateixes.
- Que l'administració accepti la diversitat d'opinions en un marc democràtic i doni suport a aquest fet, considerant-lo un símptoma de riquesa democràtica i no pas una amenaça.